

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XII, бр. 156 (835)

Търново, събота, 29 декември 1956 г.

Цена 20 ст.

СТО ГОДИНИ БЪЛГАРСКИ ТЕАТЪР

Константин В. КИСИМОВ, народен артист

К. КИСИМОВ

В окръжния държавен архив се пази пожелано писмо-фонд № 62, архивна единица 55 от колекцията-стари документи гр. Търново. Това писмо носи дата 19 март 1870 година и е изпратено от членовете на българското читалище в гр. Търново до окръжния управител Хайлер бей. Писмото съдържа благодарствено изложение до бей, че посетил преди няколко дни (от горната дата) представителство на „Многостранна Геновеа“, дадено от театралната трупа при читалището. Между подписаните писмото личат имената на Джорджий Момчев, Никола Д. Смилос и други.

Цени за нас са историческите данни. Те говорят, че 8 години преди освобождението в Търново е имало театър и че е била представена „Многостранна Геновеа“.

Сега, когато чествваме 100-годишнината на българския театър, тези факти ни напомнят, че Търновският театър има хубави традиции още в миналото столетие.

Театърът е най-сложното и, едно-

временно изкуство. Неговата дълга, 25-

вековна история показва твърде убе-

дително, колко всеобщо и дълбоко е

неговото въздействие върху хората.

Роден в древна Елада, театърът за-

почва своето триумфално шествие от

V-ти век преди нашата ера. От Ела-

да той завладява Рим, Византия, а

през Възраждането залива цяла

Европа.

Жадният за просвета и културно

напредване български народ, макар

и под тежко двойно робство — е

въвлечен от бързия поток на ду-

ховно развитие. Той приема с

голяма любов и възторг театъра,

защото в него вижда могъщо

средство, което ще му даде сила

и кураж да се бори срещу пороби-

тели. Началото е трудно — няма

средства, режисьори, актьори, сце-

на и главно — липсва свобода.

Но несомнимият борчески дух на

българина прави всички усилия

да проследят тези наистина не-

преодолими мъчнотии и сполу-

ча. Зараждайки се скрито бъл-

гарски театър е изпратен пред

три противника — турци, гърци

и някои от нашите реакционно

настроени чорбаджии. Вазов в под-

„Илюдо“ ни дава прекрасна карти-

на за тогавашното състояние на

театъра.

Завърналите се вече от чужбина

просветени българи, които бързо

се включват в революционното

движение за свобода, знаят мно-

го добре, какво прекрасно сред-

ство е театърът за духовното и по-

литическо повдигане на българ-

ския народ. Затова те полагат

всички усилия да се създаде бъл-

гарски театър, със свой битов и

национален облик. Българска дра-

ма още няма и те започват из-

граждането на българския театър

на първо време с малки чужди

пиеци, като: „Геновеа“, която е

развитие български народ, макар и под тежко двойно робство — е въвлечен от бързия поток на духовно развитие. Той приема с голяма любов и възторг театъра, защото в него вижда могъщо средство, което ще му даде сила и кураж да се бори срещу поробители. Началото е трудно — няма средства, режисьори, актьори, сцена и главно — липсва свобода. Но несомнимият борчески дух на българина прави всички усилия да проследят тези наистина непреодолими мъчнотии и сполучава. Зараждайки се скрито български театър е изпратен пред три противника — турци, гърци и някои от нашите реакционно настроени чорбаджии. Вазов в под „Илюдо“ ни дава прекрасна картина за тогавашното състояние на театъра.

Завърналите се вече от чужбина просветени българи, които бързо се включват в революционното движение за свобода, знаят много добре, какво прекрасно средство е театърът за духовното и политическо повдигане на българския народ. Затова те полагат всички усилия да се създаде български театър, със свой битов и национален облик. Българска драма още няма и те започват изграждането на българския театър на първо време с малки чужди пиеци, като: „Геновеа“, която е и първата представена драма у нас. Режисьори и актьори са учителите и по-свободните младежи, които изпълнявали женските роли. Сред техните среди се раждат и първите български драматурзи, като: Добри Войников, Сава Добролюбов и др., които включват в драмите си патриотичните копнежи на жалувания за свободна български народ. От този момент напуска формите на стария театър, който дотогава е бил ограничен до представяне на чужди пиеци, и започва да се създава български театър, който да бъде истински български.

В кърмата на бай Илия весела, снажна жена щяка — ту в къщи

влезе, ту в стаята се мушне, мете, чисти, скача за голям музичен. Това е

Злата — неговата жена. Тя вечер

седящата е в тях. Ще дойдат жените,

учителката — трябва да се отсрами.

— Илия! — викна тя — Иди в

одеята, та извади от дипломата онай,

писаната черга.

Бай Илия — с олуханото от ветрове-

те лице, остави бравата, остър

цървуните си край прага и влезе в

одеята.

— Реди, жена, реди. Тая вечер и аз

съм научил да дойда да чуя нещо от

„Обикновени хора“.

През вечер, през две, жените от

доплатата махала се събират на селя-

нската. Един плетат, други шият, трет

предават и слушат книгата „Обик-

новени хора“, която учителката чете.

Лека-полека легна като гарваново

крило зимната вечер над малкото се-

ло Боринци, Еленско. Злата погледна

оде еднакво стаята, нареди край про-

зорните щитове възглавници, при-

гичка печката и влезе край огнище-

то. Навън, като закъсал пътник, хло-

паше студената вятър. Унесени в при-

казки край огнището, тя не чу кога

се отвори вратата и няколко жени

хурки надодоха вик:

— Хайле ма, още ли не си скола-

сала? Изпреварихме те! — провикна

се една от тях.

Ратича се Злата, покани гостите

в започната стая. Започнаха весели-

те приказки.

Дойде и учителката Илиева — мла-

да, енергична девойка. Стихна глъч-

ката. Тя разтвори книгата и запече

бавно, високо. Разговорът между два-

мата млади — Даскала и Станка —

та предава увлекателно, живо.

— Тоз даскал, — обади се Баба

Стефана от ъгъла — не бил добър

човек, щом като лъжел момичето. Лю-

бовта му била голяма, но изгоряла

бързо като куп плява.

— Абе, защо ставате интересни —

пропъжчи през почивката Иванида

— и днес ги има такива. Две мом-

гарски театър минава труден и не-

посилен път. С големи усилия и мно-

го жертви неговите труженници не

прекъсват своята благородна работа.

Но и след освобождението те нямат

по-щастлива съдба!

Постепенно се явяват вече било сю-

жетно, било драматургично, било

сценично по-издържани драми, чи-

ито автори са: Васил Друмев, П. Р.

Славейков, Иван Вазов, Страшимир-

ов, Т. Г. Влайков, Панко Церковски,

и след това Яворов, Рачо Стоянов,

Йордан Йовков, Ст. Л. Костов и реди-

ца други стари и млади драматур-

зи, които оформяват напълно обли-

к на българската драма.

А в същото време се явяват школу-

вани вече в чужбина режисьори, ак-

тьори, както и самородни такива.

Постепенно около читалищата се

сформират художествено подготвени

колективи, които дооформят на-

ционалния образ на българския на-

роден театър.

И така той постепенно става до-

стъпен за широките народни маси и

институт за широка просвета.

И фактът, че днес вече в почти все-

ки град и село има държавен или

самостоятел театър, показва убедител-

но, колкото нашят народ се е издигнал

в културно отношение. А знаейки

че културата на един народ се мери

с възхода на неговия театър.

Българският народ трябва да се

гордее, защото има вече своя на-

ционална писана драма, комедия и

трагедия — във всичките им видове:

исторически, битови, граждански и

социални.

А театърът ни, който е бил гор-

дост и слава на България с по-ста-

риге наши велики артисти, постоян-

но се попълва с все по-талантливи

млади артисти, възпитаници на на-

шния Висш театрален институт „Кр.

Сарафов“, подготвени от достойни,

талантливи и културни професори и

преподаватели, които с достойнство

заместват нашите стари артисти.

В кърмата на бай Илия весела,

снажна жена щяка — ту в къщи

влезе, ту в стаята се мушне, мете, чисти,

скача за голям музичен. Това е

Злата — неговата жена. Тя вечер

седящата е в тях. Ще дойдат жените,

учителката — трябва да се отсрами.

— Илия! — викна тя — Иди в

одеята, та извади от дипломата онай,

писаната черга.

Бай Илия — с олуханото от ветрове-

те лице, остави бравата, остър

цървуните си край прага и влезе в

одеята.

— Реди, жена, реди. Тая вечер и аз

съм научил да дойда да чуя нещо от

„Обикновени хора“.

През вечер, през две, жените от

доплатата махала се събират на селя-

нската. Един плетат, други шият, трет

предават и слушат книгата „Обик-

новени хора“, която учителката чете.

Лека-полека легна като гарваново

крило зимната вечер над малкото се-

ло Боринци, Еленско. Злата погледна

оде еднакво стаята, нареди край про-

зорните щитове възглавници, при-

гичка печката и влезе край огнище-

то. Навън, като закъсал пътник, хло-

паше студената вятър. Унесени в при-

казки край огнището, тя не чу кога

се отвори вратата и няколко жени

хурки надодоха вик:

— Хайле ма, още ли не си скола-

сала? Изпреварихме те! — провикна

се една от тях.

Ратича се Злата, покани гостите

ГОСПОДАРИ НА СВОЯТА ДУМА

Радостно оживление кипи из работ-

ните цехове на ф-ка „9 Септември“ —

Габрово. Работниците се грейнали ли-

ца си честният голям радост — на

25 декември годишният план общо за

предприятието е изпълнен.

Много старание и труд положи ко-

лективът, за да изпълни своята работ-

ническа дума. Горди, с вдигнати чела,

работниците от предприятието по-

срешат 1957 година. Още отсега те

набелязват мероприятия и правят

предложение за подобряване на рабо-

тата през следващия производствен

период.

На мероприятията на Партията за

подобряване бита на работниците те

отговарят с още по-големи производ-

ствени успехи

П. Маринова, дописник

☆

Още от началото на 1956 година

енуасираните автотранспортници

от клон при УАТ в гр. Елена рит-

мично изпълняваха производствения

си план, поради което клонът беше

почетен на знамето „Първенец“ в си-

стемата на Автомобилно управле-

ние в Плевен.

Голям е приносът за тези резул-

тати на другите от сервизната рабо-

тничества с началник Петко Савов и

бригадирите К. Янчев, С. Савов и Н.

Калунев, чийто бригади даваха

качествено ремонтирани коли. Шофь-

рите също активно участваха в

ремонта.

1856

СТО ГОДИНИ С НАРОДА

1956

ПРИ АКТЬОРА — ВЕТЕРАН

КРАТЪК, НО ПЛОДОВИТ ПЪТ

Днес в окръжния град Търново ще бъде тържествено чествувана 100-годишнината на българския театър. Тази юбилейна годишнина е светла страница в културната история на страната ни. „С особена радост и национална гордост нашият народ празнува днес тази годишнина“, се казва в приветствието на ЦК на БКП и Министерския съвет към театралните дейци в България, защото „Още в своите найранни дни българският театър стана трибуна на националното възраждане на нашия народ, на неговите възбуждения и величавата борба за освобождение от чуждото иго“ и продължи неотстъпно своя народно реалистичен път до 9 Септември.

Днес ние се радваме на завидни успехи на нашия роден театър.

В този светъл ден нека пожелаем на театралните дейци от окръга да завоюват още по-големи победи на сцената, да следват неотклонно пътя на първомайсторите на нашия роден театър, да служат всеотдайно на народа.

БКП — ИДЕЕН РЪКОВОДИТЕЛ И ПОКРОВИТЕЛ НА ТЕАТРАЛНОТО ДЕЛО В ТЪРНОВО

(Спомени на Ц. Янков — актьор при Държавния народен театър)

Великата Октомврийска социалистическа революция в Русия откри пред българския народ истинския и верен път за освобождение. След войнишкия бунт 1918 г. при Влада, из цялата страна започнаха протестни манифестации, стачки, бунтове и въоръжени спречквания...

Цанко Янков

Партията израсна в очите на българския народ като единствен, последователен защитник на неговите интереси. Тя беше начело на всички инициативи от политически и културен характер. И в партийните вечеринки, и в театралните представления, и в пресата, и в художествената литература се отправяха пламенните призови на Партията към българския народ за борба против капитализма.

Създаденият дълго преди това театрален колектив в Търново от ученици почувствува идеите на Великата Октомврийска революция, поопална, както всички обществени организации, под въздействието на идеите на Партията. Той покори морална протекция от страна на читалище „Надежда“. Такава му беше оказана. Тогава Партията поднесе своята крепка десница и взе колективна подкрепа. Колективът израсна, закрепи и се оформи като здраво театрално ядро, членове на което и досега работят в театъра. От тук израснаха народният артист К. Кисимов, директорът на Врачанския театър Дим. Панов, Йорданка и Петър Тихинов — артисти в Хасково. Този колектив определи пътя ми в театъра, както и пътя на артиста от Търновския театър К. Ницев и други.

Така в 1919 г. в Търново за първи път в страната се туря основата на театралните колективи при Партията. В състава на така организирания театрален колектив влизаша. Веса Янкова, Йорданка Радославова (Тихинова), Мария Иванова — това бяха първи-

те артисти в Търново, към партийния колектив. Тук бяхме и К. Кисимов, аз, Димитър Панов, Петър Тихинов, Христо Воеводов, Петър Шекерджиев, Тихомир Кукумяков, Ангел Грънчаров и др.

Този колектив изнасяше художествената програма на сбиранията в Партията, подготвяше вечеринки, концерти с пропагандна цел, изнасяше спектакли. Спомням си голямата успех на пиесите „Марат“, „Те и ние“, „Борба на тъмно“, „Наймика“ и др. Още тогава Партията разбра и оцени голямата роля на театъра.

А след народната победа на 9 септември 1944 г. Партията осигури такива условия за разцвет на българския театър, каквито преди не е имало във вековното му съществуване.

Днес целият български народ чества 100 годишнината на българския театър. Търновският театър, който има славни традиции, създадени още от миналото столетие, има важен дял в това чествуване.

В дните през този светъл и тържествен празник представител на редакцията посети ветерана на търновския читалищен театър Пано Иванов, който за наша радост, макар и 96 годишен, продължава жизнения си път.

„Позабравен — както пише списанието „Театър“ — от съвременното поколение театрални дейци, неговият 96 годишен живот тихо мъждука в скромната му къщурка заедно с спомените за една бурна 30 — 40 годишна активна театрална дейност“. Тезиста на многото години се е стоварила върху гърба на актьора-ветеран, стърбила го е, повредила е вече зрението, слуха, изместила е голяма част от паметта. И в съзнанието на този стар културен деятел блещукат само някои основни моменти: „25 години съм бил каспер в читалището...“. В училището давахме представленията... За съжаление не бе възможно да взема интервю. Сам старецът осъзна това, защото подаде книжка 4 на сп. „Театър“ от т. г. думите: Да вземем, тук пише всичко...“

Нека си послужим с тази книжка по-скоро със статията на др. Филип Димитров, който е събирал данни за Пано Иванов, навярно, по-отдавна.

... Пано Иванов е роден на 5 януари 1860 г. в Болград, Бessarabia. В Търново дошъл на 18 годишна възраст като печатарски работник заедно с машините на печатаря — журналист

възрожденец Киро Тулешков от Букрещ. Скоро станал печатар собственик... Театралната си дейност започнал от 1880 год. когато станал член на читалище „Надежда“ и участвувал в ролята на калигана на парахода „Галейки“ в драмата „Хр. Ботев“ от Т. х. Станчев, изнесена в училището „Св. Никола“. Изнесъл първата си роля успешно и заразен вече от сценичното изкуство, по желание на театралния колектив и на публиката той започнал да взема непрекъснато изпънителско участие...

Дълго е списъкът на главните роли, които Пано Иванов е изнесал на търновската сцена... Забележителен драматически образ той изваял в ролята на отец Иван в Др. Мияков „Иванко“. В по-сериозните пиеси той изпълнявал с висока за времето си изпънителска култура. В по-слабите комедийни пиеси... Пано Иванов изваял централен самостоятелен комедийен образ, с който често спасявал представлението и, задоволявайки публиката, я привързал по силно към театъра... В комичните роли Пано Иванов нямал съперник, освен в една — Евтим фанайонджията в комедията „Недоразумение“ от Налбуров. В тази малка, но важна, роля той бил успешно дублиран от Иван Бояджийски — Вретеното.

Най-характерното в любителската театрална дейност на Пано Иванов и на неговите съвременници е чувството за скромност и мярка наред с желанието им безвъзмездно и с любов да служат на младата българска култура...

Така е бил дяло Пано Иванов, един от първите пионери на българския театър.

Елена Стефанова

Елена Стефанова, родена в гр. Русе започва творческия си живот на сцената на Варненския театър като любителька. За пръв път на Търновска сцена играе през 1938 г. в театралния читалище „Надежда“. Била е актриса в Русенския и Сливенския държавни театри. С малки прекъсвания играе в Търново от 1945 година.

Творческият път на Елена Стефанова

Самостоятелният музикален театър при Репетитория на оперетата „Сватбено пътенствие“ под ръководството на режисьора Димитър Панов

ПЪРВИ СЪПЪРНИЦИ

Не знам дали винаги всички хора определят своята бъдеща професия с желанието си още от деца да побират игрите си към това, което ще им бъде в бъдеще най-малкото и най-скромното. С моите другари давахме „театро“ от малки.

През „театралния сезон“ 1917/1918 г., или когато бях в III прогимназиален клас имаме и първата по-сериозна и по-изискана в художествено отношение програма. Споделих да импровизирам от съществувалата за времето си тогава на Сава Злъчкин оперета „Европейска опера“. Тя беше написана от Злъчкин специално за развиващите се тогава политически и военни събития. Изнасянето на тази оперета беше и триумф на нашата театрална дейност в мазето на бащината ми къща.

Успехът ни трябваше да е бил голям, защото едно общинско чираче, което присъстваше на премиерата ни, увери, че „моя“ да нареди в неговото село — Чолакова махала да изиграем представлението пред тъй да се каже редовна публика. Действително това се осъществи. През един студен февруарски ден, след като бяхме изпратили авансида в селото за продажба на билети, пък и аз бях ходил два пъти, нарамили кой сядаше със същите от рижови парцали костюми, рекевити и шев големи газони лампи, ние, отивахме за селото.

Вечерта салонът — една училищна стая, беше препълнен с публика. Представлението, според мен, като художествено ръководител на трупата, мина добре. Приходът от 16 лева плюс 45 лева още на място се подели между участващите в представлението.

Тогава в с. Чолакова махала аз се почувствувах като артист. Това бяха

и първите ми стъпки, макар и на селска сцена, пред „сериозна“ публика.

През 1919 година групата на К. Кисимов се оформи по искането на читалищната управа в гр. Търново, като сценичен кръжок при читалище „Надежда“. През него сезон между любезните вече пиеси бяхме и пиесата „Стария Хайдеберг“, в която аз получих ролята на чичо Рудер. Макар че бях едва 16-годишен, трябваше да играя роля, която по възраст в пиесата беше за 55-годишен. Освен това за пръв път щях да се представя на истинска сцена и вече пред истинска публика. Въпреки това и безпокойството ми бяха големи.

Започнаха репетициите. Най-голяма трудност срещам в това, че от чичо Рудер, който беше създател на ресторанта, се изискваше да сервира като истински сервитьор. Не напразно попадах под режисьорските строги забележки на Кисимов, че трябва да намеря начин и убейд публиката, че действително сервира един веш човек в тази професия, какъвто беше чичо Рудер. „Упражнение трябва, Паночко“. Това у мен се появи мисълта, която сега ми казваме, необходимостта за домашна работа.

Споделих да убейд майка си и тя ми разреши за обед или вечер да сервирам масата аз. Шом се завършеше за обед баща ми и седеше с майка ми на масата за ядене, аз се впусках в кухнята, грабях по три чинии, три купички, три лъжици, три вилички, хляб и кърпи, тичах към стаята и се мъчех ергично да подбера пред всякомо определение му сервиш. Но тая ми домашна работа беше прекъсната със скандал един ден, защото при едно от сервира-

нията разлях горещата супа върху коленете на баща си. Тогава се задоволих да стоя с часове пред голямата „Независима България“ на дяло Ботев Ботев, за да подполам как той за времето си сръчен и симпатичен старец така ловко сервираше на своите клиенти.

Дойде денят на представлението. Четири часа преди започването, аз бях в читалището. Искан да проверя още веднаж, до къде е стигнало усвоението ми за сервиране. С репетициите чинии, чаши и прочее, влязах и излязах от сцената. Моят роля беше в трето действие, но докато вървях първо и второ действие, аз неспокойно и с ценен повторих: „Сега... изваж, моля...“.

Дойде и кръшването ми. Почна трето действие... Как съм играл чичо Рудер не помня, защото аз бях само с единичната мисъл — да сервирам като баба — собствената на ресторанта „Независима България“. Чиния не снуих, само при подаване на един от посетителите в ресторанта, който беше поръчал бира, донесох вино и още прели да се сети актьорът-посетителят да ми направи забележка аз извиках извън текста на ролята ми: „Пардон, моля, виното е за друга маса... сега идва бира“. На другия ден след представлението нашият квартален фурнаджия Рашко Рашков, който бил на представлението ми каза: „Ей, Пано, може, ти беше цял кръчмар“. Аз не можех да не уважа, както и сега, мнението на публиката и от това разбрах, че съм играл добре.

Това бяха вторите ми, но пак първи стъпки на истинска сцена и пред истинска публика.

Димитър ПАНОВ

директор на Народния театър — Враца

Синята стрела

Очевидно Халджаев следеше движението на водолза във водата и го ръководеше.

— Е, какво?... Какво?... непрекъснато питаше шурманът. Командирът млъчеше известно време и извика: „Да! Намерих го“.

Някой експанзивно плесна с ръце.

— Шшт! — викна Власов. Отново дълги паузи, къси и неразбираеми фрази на командира. Съдейки по тона на гласа, той се съриеше и подкашляше водолза да бърза.

Изведнъж прозвуча сигнал по електрофона и изпълнен глас на старши лейтенанта извести на командира: „Чут е шум от винтовите на кораба! Изглежда е тип „Б0““.

В подводника настъпи пълна тишина. Петров надзърна от каютата: със сурово и властно лице Халджаев, Власов и шурманът с втренчени очи стоиха и гледаха към ниската таван на централния пост. На Петров му се стори, че и той чува шум на винтове. Часовниците високо отбояваха секундите.

— Заминаха — успокоително забеляза Халджаев и отново приближи до телефона.

— Какво прави онзи? — дрезгаво запита помощникът.

— Намери! Снема балона със стрелата!

Петров почувствува замаяване и се ополта в каютата. Неговите досега смътни откъслени усещания се превърнаха в страшно поизопрежение.

— Кортбът се обрна на сто и осем десет градуса и идва право към нас — доложих някой на Халджаев.

— Тревога! По местата!

В подводника всичко се раздвижи. Заработиха електромоторите, засуеиха се и хора, някой извика: „Господи командир! А водолзат?“

— По дяволите! Бързо!... Пълнен напред!...

Подводникът едва се отдели от дъното и се втурна напред, след това в страни.

Петров още не бе успял да си ладе сметка за станалото, когато някъде близо до подводника избухна експлозия. Почувствува се страшен удар, от

ПОВЕСТ

от В. ЧЕРНОСИТОВ

който всички изпозадаха. Електричеството изгасна.

В подводника се носеха проклятия на разни езици, ругатни, вопли, пресниломото ругане на Власов — всичко се сля в някаква животинска паника.

— Тръс! Тръс! — чува се два пистолетни изстрели.

— По местата! Ше ви застрелям, свелочи! — изрева Халджаев.

Светна аварийното осветление.

— Затвори вратите! Прегледай камерите!

Втората серия подводни бомби отново разтръска подводника.

— Да се имитира по-бързо! Вълдух, масло, парчета — по-бързо! Съветски прелестни и дрехи — изхвърли на повърхността... Не се бавете, гонела! Още въздух!... Да се прекрати всякаква движение! Който мръдне — глътната му ще смажа!...

И когато капитан Петров се поопомни, той грабна металическата каса от каютата на командира и започна да се яряно да бие по железната палуба. Подводникът завъртя като камбала. Някой дръпна Петров, избяка сача от ръката му. Петров видя стърчателна физиономия на Халджаев.

— Какво, смъртта си ли търсиш? — със забележителен акцент просръска той и, като пое дъх, стовари юмрука си по лицето на офицера. Петров отхвърки на кривата, главата му се удари в сто манен ръб и той загуби съзнание.

Халджаев отиде в Централния пост и седна на столчето пред шурманската масичка. Лицето му още потрептеше от злоба, но вече хладнокръвно се навдеси над картата и помисли гласно.

— Къде да го търся сега този глупак? А трябва да го намеря.

НА ОСТРОВ САМОТНИЙ

„Девебата“ върна се удари о големи камък, високо се разпръсна на сочни капки и като котенце хвърли Гудз от камъка във водата. Той се

гмурна, показа се пак и като изпърхна шумно, с три-четири удара на ръцете изскочи на брега. Багайки от гонещите го воли, Гудз забърбати от удоволствие и запляска по мокрите си гърди. След това се затича през острова към останките от разрушения още през войната фар.

Островът не беше голям и във всяка посока имаше не повече от стотици метра. От едната страна той завършваше с относително полегат и удобен за къпане бряг, а в противоположната стръмно се спускаше към водата.

Гудз влезе в полуразрушения, останал от фарната кула долен етаж, и протрята му работа беше да надиктува в тенджерата, в която на обстоено рично направено огнище върше рибона чорба, пръскаше приятен мирис.

Гудз бързо се обу, навлезе гимназисторката с нагонни на старши сергент — граничар, и започна с ботушите по камените стъпала.

Стъпалата го доведоха на площадката на околното междуетажно прикритие. Площадката беше огградена с късове от стени и напомняше на циркова арена. До най-големия стеник ктс имаше малка будка с прозорчета за кръгов обзор. До нея стоеше на тринога оптически прибор.

На площадката се разхождаше втори сергент-граничар. Той беше нисък, плешест, като че ли кривокрък, неговата съръзост и стегнатост сякаш го правяха по-висок и по-строен. На чистота и избялала от слънцето гимназисторка светеше значката „Отличен граничар“, блестяха обикновените му, но грижливо лъснати ботуши. В ръцете си сергентът държеше бинокъл, но ако се съдеше по остри му силни очи, с които наблюдаваше морския простор, той не се нуждаеше много от допълнителни оптически стъкла.

— Кафнутинови! Хайде да ядем, чорбата е готова — покани го Гудз.

— Каква чорба, от твоите селски ущи ли? — и Кафнутинов показа в усмивка белите си като захар зъби, после извечна изпеченото му лице стана сериозно:

— А кой ще ме смени?

Гудз махна с ръка.

— Кафнутинови! Хайде да ядем, чорбата е готова — покани го Гудз.

— Каква чорба, от твоите селски ущи ли? — и Кафнутинов показа в усмивка белите си като захар зъби, после извечна изпеченото му лице стана сериозно:

— А кой ще ме смени?

Гудз махна с ръка.

— Кафнутинови! Хайде да ядем, чорбата е готова — покани го Гудз.

— Каква чорба, от твоите селски ущи ли? — и Кафнутинов показа в усмивка белите си като захар зъби, после извечна изпеченото му лице стана сериозно:

— А кой ще ме смени?

— За десет минути ще се отлъчиш — теляма работа! Гледаш, не гледаш — все едно, нищо няма да видиш — само море...

— Защо говориш така? И при това си сергент! Стъпалата трябва да се носат така, както се полага. Поставете са те да гледаш — че гледаш...

Гудз се спусна по стъпалата надолу.

Кафнутинов дигна рамене след него и продължи да си гледа службата. Но Гудз скоро се върна, носейки внимателно две пълни пинии, нож, лъжица и стигнал под мишницата лъб Той приятелски смилна на другаря си

— Шом не искаш да слезеш, тук ще обявяме. Отначало ти ще ядеш, аз ще наблюдавам, след това ще се сменим.

— Така може — съгласи се Кафнутинов.

Гудз бързо изнесе от будката една пейка вместо маса и покани сергента. „Сядай, докато чорбата е топла“.

Кафнутинов млъчливо се усмихна и апетитно засърба, а Гудз през това време наблюдаваше хоризонта.

Малкият остров „Самотний“ действително самостои се излитане над водата на около седем мили от брега в района на Малките дъблочки. Заставата „Приморска“ използваше островчето за свой граничен пост. Катер докарваше тук трима граничари — старши на поста, радист и сигнарист, които носеха службата в „Самотний“ три денонощия, след което се сменяха. Всеки от съставта на наряда имаше и допълнителни запълнения: радистът и старшият бяха наблюдатели, а сигнаристът — готвач.

Този ден на острова останаха двама — сигнаристът радист Литов внезапно заболя и отиващият към брега катер го взе. Вечерта наредът трябваше да бъде сменен.

— Кафнутинов се нахрани, застава на поста, а Гудз зае неговото място на импровизираната маса.

От брега не стобиха ли дали е намерен капитан Петров? — запита Кафнутинов.

— Връзката е по графика, скоро ще узнаям...

Радистът дигна глава и от изненада хвърли лъжицата.

— Погледни, човек в морето! — възбудено извика той.

След две минути Гудз седеше в гуд-

мената лодка и грееше с всички сили към давящия се.

Радистът го извлече на брега, взе на ръце отпуснатото тяло и го понесе към фаровата кула. По силата на необходимостта Кафнутинов напусна поста си и кхуна по стъпалата към радиста. Той стоеше около посланото платинице и с ръкав чистеше мокрото си лице. В краката на Гудз лежеше в безсъзнание мъж в обущи, гащета, флотска фланелка и спасител на риза.

— Навярно това е летенц... капитан Петров — още не отблъзна, изкача предположението си Гудз. Сергент Кафнутинов погледна възбудено радиста.

— Човекът трябва да се разтрие! — и хука към аптечката. Амоняктът поддъхва веднага. Със замъглен поглед мъжът погледна нависилите се над него граничари, след това погледът му се проясни.

— Къде съм? На брега?

— Жив, съвсем жив! — зарадва се Кафнутинов. — Той ви извади — по-сочи сергентът към Гудз.

— Благодаря... — едва се усмихна на спасеният. — Аз съм летенц... капитан Петров.

Той се опита да се излито на лакти, но бесилно падна.

— Лежете, моля ви. Скоро и лекар ще дойде, и чай ще ви дадем — всичко Кафнутинов отиде към стъпалата и повика Гудз:

— Ти събщи по радиото на застава А аз ще отида... Трябва да запиша в дневника...

— След това ще запишем заедно.

— Правилното е веднага... Е. Е.

Кафнутинов се изкачи горе, изгледът го.

Кафнутинов се изкачи горе, изгледът го.

— Там в лодката остана някакъв балон — каза той.

— Да, да, сенна се спасеният, донесе го, моля ви, това е много важна вещь.

— За момент — каза Гудз и бързо изскочи от помещението.

Тогава спасеният се повлigna леко, направи няколко крачки след него, погледна през вратите и се приближи към радиостанцията, той хвана проводника, разкъса със зъби изолацията и направи късо съединение между полюсите. Като изпразни по този на-

ва е кратък, но извънредно плодотворен и пълнокръвен. Тя е създадена повече от 40 образи, които се отличават с извънредната си емоционалност и жизнена непосредственост.

В българската, руската и западната класика тя е създавала образи, които са образец на актьорско майсторство и индивидуален стил. Тук се нареждат Казимирша в „Снаха“, Марша от „Дванадесета нощ“ на Шекспир, Есмералда от „Парижката св. Богородица“

В МЛАДЕЖКИТЕ РЕДИЦИ

Активът да бъде за пример

Фабричната радиоуредба тихо разнасяше популярни мелодии. Младешките, дошли за отчетно-изборното събрание, ту се заслушаха, ту затоваляха за работата във фабриката, за забавите или за някои филми. На групички девойки от педагогическото училище хвърляха шегички за предстоящата художествена програма.

С КОЛЕКТИВЕН УМ

Проверката установи, че на събранията присъствуват почти всички младежи. Това изненада дори и Ангел дечев — секретаря на дружеството. Досега на събранията са присъствували не повече от половината членове — около 20 младежи. Не са били редки случаите, когато Ангел на своя глава да е насочвал събрания. Въпросите не били, освен за споделянето на дружествения комитет или в най-добрия случай те споделяли помежду си някои въпроси на крак или седнали на амбалажните сандвичи. Теряло се събиранието всички поради „обективни“ причини. За подготовката на събранията се е заемал сам секретарят. Той сам изготвял списъци, търсел помещения, говорел по телефона, сам всичко вършел. Събранията ставали дълги, скучни, отблъсквали и с много излизали спорове. Все повече младежи започнали да отсъствуват от събранията.

Напоследък Ангел решил да раздели дружеството на две. Без да се съобразява с устава и без да се съветва с останалите младежки ръководители, той поставя въпроса пред дружеството: „Да се разделим, другари, или да укрепим групите“. Разбира се, младежите отсидили и решили „да се укрепят групите“.

На това събрание членовете на комитетата се убедили, че младежите не са лоши и, ако за разрешаване на задачите се заемат всеки активист, то и успехът е сигурен. Така стана и сега.

ДА НЯМА РАЗЛИКА МЕЖДУ ДУМИ И ДЕЛА

За неблагодарността в живота на дружеството младежите са право потърсали отговорност от своите ръководители.

Ангел е бил не само секретар, но и ръководител на младежката бригада. Имал е прекрасна възможност да сполоти младежкия колектив, да стане близък и обичан другар, на когото всеки може да се довери. Ала скоро младежите се уверили, че той едно говори, а друго върши. Не един път е казал, че трябва да се почиства работните места, а щом свършил работният ден, през излизал. От него младежите научили, че по-лесно е да се обещава, отколкото да се изпълнява и те обещавали... обещавали, че ще поправят повредите на мебелите, че ще дойдат на кръжок... обещава и Ангел на Градския комитет... (така от обещаващата на младежите се провалили отчетно-изборните събрания на ДОСО и на Червен кръст).

За това на събранията един младеж казал, че не трябва да има разлика между думи и дела.

Като секретаря я карали и дру-

гите членове на комитетата. Просветният Сирянов не посещавал просветните звена. На бележката на председателя на профкомитета отивал: „Няма нужда от агитация“. Стефан Пенчев пък се е държал грубо с другарите си, ооизждал ги и ги ругаел. Нима за това е призван младежкия ръководител!

БРИГАДИРЪТ ДА ГО ОПРАВИ

Тук всички младежи са добри производственици, общинството имат средно образование. Трудните си норми изпълняват средно 120—130 на сто, а някои достигат и по две норми. Затова те получават и добри пари. Имало е месеци, когато младежите от тях са вземали и над хиляда.

На събранията те дойдоха с най-хубавите си дрехи. Мнозина от тях носят връзки, скъпи шалчета и костюми от хубав плат. Ярко се са намери младеж без часовник. Бесичко това не може да не радва, но мълчи толо болезнено става на човек, като види една част от тези младежи с тесни панталони, с коси загладени като конския грива. С тия младежки комитетът не е с занимавал, не им е протегнал дружеска ръка.

Когато някой младеж направел беля той бил преместен в бригадата на Колю Колев — той да го оправи, както посочица някои от младежите. В тази бригада младежите вместо да учат занаят, били използвани за обща работа, а като видели бригадирата — бятали. И всичко това ставало пред очите на младежките ръководители!

Оказало се, че бригадирът не е могъл да оправи палатите младежи. Безпокоещи, те все повече затъвали в безпътните, събирали се в квартирите на „каре“, тулялисьвали, държали се чеприлично по улиците... а напоследък Петко Колев и Христо Йорданов или казали си!

Това е сериозно обвинение към младежките ръководители и актива.

В НОВАТА ФАБРИЧНА СГРАДА

Младежите с право не изразява онези младежки ръководители, които погизнаха тяхното доверие. В новия дружествен комитет влизаха 7 души (с двама повече). На Ангел дадоха отново възможност да поправи своите методи на работа.

През идната година предприятието ще се премести в поросторна фабрична сграда, ще се увеличи работниците, младежите ще станат към 200. Голяма отговорност поема комитетът за младите хора, за тези които заедно с целия колектив ще трябва да произведат много повече не само за нашия народ, но и за външния пазар.

Дружеството има силна, ако не кажем, че е силна, ако разберат градските младежи, че не са само работници, а че са граждани. Аз съм гражданин на България, аз съм гражданин на Градския комитет... (така от обещаващата на младежите се провалили отчетно-изборните събрания на ДОСО и на Червен кръст).

За това на събранията един младеж казал, че не трябва да има разлика между думи и дела.

Като секретаря я карали и дру-

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕНЕРГЕТИЦИТЕ

На 21 т. м. в салона на читалище „Напредък“ в Г. Оряховица се състоя конференция на енергетиците от предприятията в района на енергийното управление „Северенерго“ общински Плевенски, Търновски, Русенски, Коларовградски и Варненски окръзи. На конференцията присъствуваха и представители на Министерството на електрификацията, на окръжните комитети на БКП, на окръжните съвети на профсъюзите и други партийни и административни ръководители от окръзите.

Конференцията бе открита от главния инженер на РЕУ „Северенерго“ др. инж. Трифон Трифонов. За експлоатацията на електроуредите и инсталациите в промишлените предприятия изнесе доклад началникът на електрическата инспекция при управлението др. инж. Димитър Трихов.

В доклада бе изтъкнато, че повече от половината предприятия в района на управлението работят при фактор на мощността косинус „фи“ под 0,75, дължащо се на неополучаване на комплектване и недостатъчната борба за икономия на електрическа енергия. Посочени бяха много предприятия от Русе, Търново, Габрово, Плевен, Троян, Варна и другите, където поради неспазване на техническите норми се прехвърлят хиляди неоползотворени киловатчас електрическа енергия. По тарифните норми за подобрение коефициента на използваемостта на електрическата енергия, до м. ноември т. г. на предприятията за лош косинус „фи“ е събрана глоба над 3,000,000 лв., а на предприятията поборили коефициента на използваемост е намалено 1,800,000 лева.

Общо за района на енергийното управление „Северенерго“ използваемостта на фактора на мощността е увеличена от 0,75 през 1955 година на 0,81 през 1956 година. В резултат на това загубите на електрическа енергия са намалени с 6,000,000 киловатчас.

В последвалите изказвания много от присъстващите енергетици разказаха за своята работа, а представители на Министерството на електрификацията др. инж. Ляло Дюлгеров и главният инженер на РЕУ „Северенерго“ др. инж. Трифон Трифонов да оха много нежни упътвания, за ликвидирани съществували несъответствия между консумативните нужди от електрическа енергия и производствените нужди.

Г. Геранлив

— 0 —

Бележка на редакцията

В брой 143 на вестника бе поместена на дописка под заглавие: „Необходимо е да се гледа по-реално на нещата“ от др. Пеню Делимлаев във връзка с организиране на курс за преобретелите в Павликени. От допълнителната проверка се установи, че някои от фактите не отговарят напълно на истината.

Редацията в случая е била подведена, както от дописника, така и от редакцията, която е предположила за поместване материала в този му вид. На виновните е обърнато внимание.

На снимката: Кръжок за изучаване на икономиката на предприятието във ф-ка „Трапезица“ — Търново с ръководителя Никола Попов.

Бележки за качеството на трикотажа

Много пъти са правени бележки по качеството и асортимента на трикотажните изделия и, въпреки това, на нас, магазинерите, често се налага да слушаме упреци и недоволства за стоките, които предлагаме. В повечето случаи бележките са отправени по адрес на трикотажа на фабрика „Буря“ в Габрово. Премного нередности допускат другите от „Буря“, за да не бъдем доволни и ние магазинерите.

Скъвания, изпуснати бримки, без прецизиране оих казала, са нещо обикновено за фланелите и кюлотите от това предприятие. Ето, пред мен са мъжки ватени фланели № 44. Първо качество е отбелязано на етикетите, но за най-непревзвонилия купувач като ги види какво представляват, ще стане ясно, че етикетът мам.

Малко ли внимават другарите при сортирането на стоките, нарочно ли правят така, но вече няколко случая имам, когато във връзка от един номер само външните бройки съвпадат по номера, с оказаната върху етикета мярка. Случае са така, например: в началото на връзката се дават два-три чифта мъжки панталони 50-ти номер, в края също, а по средата — 46-ти. Този въпрос има твърде важно значение.

Макар в магазините ни да има трикотаж, получава се така че не можем да удовлетворим исканията на нашите купувачи. Повечето от гражданите търсят дамско бельо от ф-ка „Пролетарий“, а то се свършва бързо. Имаме бео кетен и от ф-ка „Буря“ — Габрово, но то не се търси, защото не се харесва на купувачите. Кое е лошото в производството на тази фабрика?

Това, което се отбелязва от всички, е че кетеновото бельо е много разтегливо. Освен това кройките на комбинезоните са много неправилни. Щом се опарат те се изкривяват. Някаква художественост не е вложена в бродерите, които са направени от паучна прежда.

А нито не пречи на другарите да изработват бродерията с по-голям старание. Когато няк извадят ръбове на комбинезоните отдолу, да следят да се спава права линия.

При кроенето на копирените комбинезони също трябва да се внимава защото се получава така, че предните им при употреба се скъсяват. Когато се правят с тоял в никакъв случай не бива да се използва изкуствена коприна. Тя се къса бързо и комбинезонът не може да се износи.

Както другарите от Габрово, така и гревенците дават на ватените фланели много голяма ширина. Ватата се разпуска и се получава много лоша дреха.

Не отлавя ф-ка „Д. Карталов“ в

чене за нас магазинерите, защото знае се, че едините струват 19 лева, а другите 16.80. Защо трябва да бъдем осъществени по такъв начин!

Клиентите изказват мнение, че дамските кюлоти с дълъг крачол се правят с много големи дана. Техните предложения са, да се удължат още малко крачолите. Това за през зимата е особено нужно. Такива препоръки има и към кооперация „Балкан“ в Габрово, която шие детски кюлоти и по-специално това се отнася до кюлотите 32-ри и 34-ти номер.

Трикотажът на ф-ка „Аврам Стоянов“ се радва на голямо търсене. Например другарите от фабрика „Буря“ могат да се поучат от тревненските си колеги и да започнат и те да шият фланелите с двойни маншети, защото оплакванията са, че маншетите на техните фланели се късат много.

Ако тези наши бележки се вземат под внимание, ще спечелат купувачите, ще спечелим ние, търговските работници, ще спечелият и предприятията.

Мара ХАРАЛАМБИЕВА
отговорник на магазин № 1 на „Градска търговия“ в Дряново

Габрово пушна на пазара хубави дамски шалчета. Но защо качественият контрол допуска шалчета, които са дефектни и явно трябва да минат към второ качество, да се отнасят към първо?

Какви трикотажни изделия сега се търсят и биха намерили добър пазар? Желанието на купувачите е дамските жакети „фантасе“ да се работят повече в тъмни сини и кафяви цвят и по-малко в останалите. Много се търсят мъжките якета „гри“ ръчна плетка с две предници, от които за съжаление не сме получили още.

Предприятията, които работят детските голфкомплекти, трябва да знаят, че голфовецта са много големи. Ако се изработват бешени палтенца с две предници за едногодишни деца, по-голямото не се продават бързо. Бешените линксове камиоалки и шалчета се търсят много, а се произвеждат съвсем малко. Нека да се увеличи тяхното производство.

От чораните повече се търсят линксове жакети в тъмни цветове. Три четвърти линксове жакети чорани могат да се произвеждат и за жени, а не само за мъже и за деца.

Тези са нашите бележки и бележките на купувачите по трикотажа. Може би, всичките ни искания да не могат да се вземат под внимание, те обаче са правдиви.

Лиляна Хр. ПЕТРОВА
служител „Градска търговия“
Павликени

Устояха

на дадената дума

Още с излизането на призива на челните предприятия колективът на мебелно-строителната ТПК „Дъб“ в Дряново се присъедини към него и обеща да изпълни годишния план за промишлената продукция 104 и за собствено производство — 105 на сто.

Изтекоха много дни в упорит труд. Даденото от работниците обещание не остана написано само на книга. По всички показатели — обща промишлена продукция, собствено производство за готови изделия, шилеме и производственост на труда планът беше изпълнен 65 дни предсрочно. Тази победа дойде в резултат на задружния упорит труд и стремежа на всички работници да произвеждат повече, по-хубави, здрави и качествене изделия.

Особено добри успехи постигна бригадата на Никола Вълчев в отдел строителни столари, на Рачо Димов, столар и бригадир в мебелния отдел. През тази година от него са въведени нови модели мебели — комплекс спалня от четирикрилен гардероб, легло с ношци шкафчета, табуретки, масички и други.

Наред с добрите трудови успехи значително нарасна и работната заплата на производствениците през тази година. Докато през 1955 година един работник получаваше средно 580 лв., то през 1956 година — 702 лв.

Освен това реализирана е икономия от фонди работна заплата 71,743 лева при обещание 4,000 лева. Н. Манев

ПОДОБРЕНО

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ

Колективът на Мрежови район в Г. Оряховица изпълни 18 дни предсрочно плана си за пренос, трансформация и разпределение на ел. енергия. В образцов вид са приведени 372 км далекопроводи, 393 км мрежи НН, 164 броя трансформаторе, вълнови станции 7 броя и подстанции 1 брой, а участък Г. Оряховица като образцов участък се нареди на едно от първите места в системата на РЕУ „Северенерго“.

Намален е броят на аварите спрямо 1955 година с 215 на сто, а времетраенето им средно с 1,15 часа, при което са планирани повече 337,414 квч ел. енергия за 121,470 лева.

К. Атанасов

— 0 —

НОВА МАШИНА

Преди известно време от Германската демократична република в апартурния цех при ф-ка „Янтра“ — Габрово пристигна „Автоматичен шал“ за окачествяване на платовете. Техниците от ремонтната работилница веднага го монтираха. Тук добре се отличиха главният механик Дончо Тодоров, ръководителят на ремонтната бригада Пеню Пенев, Иван Колев и други.

Преди платовете се окачествяваха от двама работника, а новата машина се обслужва само от един работник. При тези условия производствеността на труда значително се увеличи, ще се подобри качеството на продукцията.

Дачо Радков

Старомодна реклама

Приятно е на пътуващите, когато пристигнат в големия ж. п. възел — гара Г. Оряховица. В откритите тук павилиони от различни търговски организации човек може да си купи най-разнообразни неща: закуски, вестници, плодове и други. Всичко това е много хубаво.

Лошо впечатление обаче правят действията на продавачите от павилионите за закуски на скарата. Сред обикновения шум от машини и пътници, при пристигането на влаковете, рязко прозвучава неприятното трекане на техните дилари. Вероятно, това се прави за привличане на клиенти. Но този „старомоден начин на рекламиране“ отдавна е изживял времето си и не бива повече да продължава.

Добрата уредба на павилионите, наличието на богат асортимент, внимателното и културно обслужване са най-добро средство за привличане на клиенти.

Никола Стайков

Лошокачествени проекции

През последните години киното в с. Михалци, Павликено, се снабди с широкоекранни проекционен апарат. Това зарадва кооператорите и земеделските стопани.

Те обаче останали изгнани. Проекцията на филмите продължава да е лоша. Много често филмът е разпокъсан по на 5—6 части, което пречи на зрителя да следи отделните моменти от него. Още по-лошо е положението с българските филми. Когато се проектира такъв филм, отговора почти никога не се разбира, а през цялото време зрителът гледа само картини и чува едно монотонно бучене, което е право възмущава публика. Естествено е, че напоследък броят на посетителите на киното намалел.

Окръжното управление на кинификацията в гр. Търново трябва да се заинтересува от работата на киното в с. Михалци.

Никола Гр. Мирчев

Небрежност или икономия?

В ранната студена утрин на 10 декември т. г. в чакалния на гара Сашево, Търновско, заварих насядали на пейки 11 души, които водеха оживен разговор.

— От небрежност не е запалена печката.

— Не! — От икономия го прави дежурният, Кирил.

— Нищо подобно! — Дотекло му на човек да стане рано и запали печката и това си е.

— Ами, ако влезе майка с малко дете в тая сурова утрин, какво ще прави в тая ледина?

— Ами, в статия на началника, дали е така студено?

... Сипеха се въпроси и упреци от помръзналите пътници. Само гласът на Кирил не се чуваше.

Дим. Бръмбаревски

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Зимата трябва да се използва за строителство в ТКЗС

Успешното изпълнение на плана по строителството в ТКЗС зависи до голяма степен от предварителната подготовка и снабдяване с основните строителни материали, като камък, тухли, вар, пясък, дървен материал и др. и от ранното започване на строителните работи.

За добиването и превозването на тези материали се влагат около един и половина пъти повече трудовина, отколкото за самия строеж. С набавянето им през зимата се освобождава повече работна ръка за участие в полските работи през пролетта и лятото. Възрост с превозните средства през този период се разрешава най-лесно. Строителните бригади могат да започнат работа по-рано, а това е решаващо условие за сръчното изпълнение на годишния план.

Опитът, който имаме в това отношение, е показателен. Стопанствата, които използват първите материали на годината за набавяне на материали за строителство, редовно и навреме завършваха запланиваните обекти, а ония, които не смятат да използват това време, закъсняха със строежите.

Така, например, ТКЗС в с. П. Семенов, Търновско, извади през зимата необходимите камъни за всички обекти, които се строиха през годината, набави голяма част от останалите материали и строителната бригада в пълен състав започна работата през пролетта и работи без прекъсване през цялата година. Това даде възможност да се изпълни планът за строителството. Стопанството построи два оора, един краварник, хамовар, занаятчийска работилница, овчарник и свинарник.

Добра подготовка с местни строителни материали направиха и стопанствата в селата Стражица — Г. Оряховско, Самоводене — Търновско, Дъско — Павликено, Дооромарка и Крамолин — Севлиево и други. Новосоздаваните стопанства, които не можаха да навалят материали, а това се извърши през лятото и есенята, не успяха да довършат напълно обектите си. Голяма част от тях останали без мазилка и тавани. А това сега може да се свърши.

През зимата кооператорите могат да извършват строителни работи вътре в сградите, като направа на дъли, подобя настилки, тавани, мазилки и др. стига да се вземат мерки срещу замръзването, като помешенията се затоплят. Под покрив могат да се работят по шаолон всички дърводелски работи. За целта е необходимо да се вземат редица организационни мерки, като наоавяне на материал, подходящо зимно облекло, помешения и други.

Строителството в ТКЗС трябва да се извършва преди всичко с бригади на стопанствата. Строителната бригада следва да бъде в такъв състав, цото да се обезпечи построяването през годината на предвидените обекти. Желателно е в нея да се включат кооператори, владеещи строителството и младежи за обучение. Към бригадата да се прикрепят и необходимите превозни средства и инвентар. Нужно е тя да работи по строителството през цялата година без да бъде отклонявана за други работи.

Оттеплето „Селско стопанство“ при околностите народни съвети следва по-обшироко да ръководят и направляват строителството в стопанствата. Особено много належаща е тяхната помощ при планирането и изработването на годишната производствена задача на строителната бригада, за осигуряване навреме типичните планове и коригиране проектно-сметните документи, а техническите служби при ОНС до края на м. февруари да дават строителни линии за всички обекти.

Важно условие за успешната работа на строителната бригада се явява създаването в стопанството на собствена база за производство на местни строителни материали. Във всички по-големи стопанства, където има възможности, необходимо е да се организира предприятие за производство и доставка на: камък, вар, пясък, тухли и др., а също така да се създават специални строителни сектори, където да се съсредоточат преработването на строителните материали и направата на различни конструкции и детайли. Това се отнася особено за преработването на дървен материал, който се закупува или добива от кооперативите, нефасониран — в обло състояние, с различни дължини и дебелини.

В строителните сектори може да се развие дървеният материал и се получават желаните размери и детайли, да се прави програма и обработка дървеният, при максимално използване на машините. Това ще съдейства за по-бързото осъществяване на голямото строителство, за увеличаването на производствеността на труда, за поевтиняването на строителството.

В. ВОЙЧЕВ

ЗА ИКОНОМИЯ НА ВРЕМЕ

В борбата за икономия на време все по-голям актив трупат рационализаторите от пожарската ф-ка „Петко Денев“ в Габрово.

Напоследък с ценно предложение излезе монтажистът Грозю Д. Грозев, който на знанието „най-добър в пъсе в ята“. Той забеляза, че при извършването на дупки в целулоидните плочи на джебни ножки на бормашината, което става на четири пъти, се губи много скъпо време и си постави задачата да ускори манипулацията чрез изменение на технологията. Според негови принципи пробиването се извършва на експандиран с помощта на четири пробивача едновременно. Др. Грозев сам изработи необходимите документи и при способления — много прости по устройство и евтими.

Експериментирана, рационализацията даде отлични показатели. По стария начин 200 черена се пробиват за един час, а по новия — 240 черена за около 15 минути, т. е. производителността на труда се увеличава по-

вече от 4 пъти, качеството е гарантирано от всякакви неприятни отклонения.

Сега е замислил на целулоидните черени изрезите за тирбушон да прави не с пила, а чрез изсичане. Този начин също ще разкрие значителен резерв на производителността на труда.

Голям икономически ефект обещава и рационализаторското предложение на началника на производствен участък др. Колю Христов, също „най-добър в професията“. То се състои във фасониране на целулоидните черени в загрято състояние на преса вместо с използване на ръка. Очакваните около 20,000 лева годишна икономия от съксяване времетраенето на редица съседни манипулации дължава ТИС и НГД в предприятията да подпомогнат с всички средства рационализатора идеята му чак по-скоро да се оделотвори в практиката на производството.

В. Пурул

До кога?

Трети месец вече участъковата здравна служба в с. Крушево, Г. Оряховско, в чийто район влиза и обслужването на стопаните от с. Янтра, с без медицински лекар. Три месеца болните от с. Янтра идват до местния народен съвет да питат дали е дошел лекар, или не. И след като разберат, че няма,

кават се във влака и отиват в Горна Оряховица по лекари. Така си принудени да правят и работят от керамичната фабрика в селото.

Жителите от с. Янтра с право питат: до кога ще бъдат без медицински лекар?

Трифон Д. Петков, с. Янтра

Необходимите стоки липсват

Славният трудов колектив на завода, който редовно произпъляваше годишните си производствени планове през миналите години и стана носител на много правителствени награди и тази година не остана назад

Той произпълни годишната производствена програма

като даде на народното ни стопанство хиляди тонове захар свръх плана и направи големи икономии.

На тия упорити нови хора

административното ръководство, партийната организация, профорганизацията и заводският комитет на ДСНМ

Честитим Новата 1957 година

като им желаем здраве, жизнерадост и успехи във всички начинания.

Ръководството се обръща с призив към всички работници, инженери, техници и служители да положат сили и умение през Новата година да произведат повече захар и захарни изделия за народното стопанство.

1-1

ДВЗ „А. ЖДАНОВ“ — Дряново

Административно-техническото ръководство заводският партийен комитет, профкомитетът и комитетът на ДСНМ

по случай НОВАТА 1957 ГОДИНА

поздравяват

горещо трудовия колектив за неговата успешна работа при изпълнението на стопанските задачи и му желаят през следващата година още по-плодоносен труд.

1-1

Граждани! Новооткритата, привлекливо обзаведена сладкарница „ЯГОДА“ на площад „9-ти СЕПТЕМВРИ“, срещу паметника на свободата, по-случай празника Ви предлага богат асортимент от: пасты, торти, екстра боза и всички видове сладкарски изделия.

1-1

ДЪРЖАВНА СПЕСТОВНА КАСА

Честити Новата 1957 година на вложителите и на членовете на комисиите по спестовността и им пожелава успех в живота и в работата за изграждане на социализма в нашата Родина.

ЧЕСТИТИ
НОВАТА 1957 година

на своите клиенти.

По случай

НОВАТА ГОДИНА

той пуска на пазара висококачествени бели и червени вина, ракии — плодова и гроздова, гроздов сок, наложен пелин, подсладени спиртни напитки

Българско шампанско вино — шумящо, искрящо, пенливо, кристална бистрота, превъзходен букет и вкус.

1-1

Ф-КА „СЪРП И ЧУК“ — ГАБРОВО

Мъжественият колектив на предприятието, водим от стремежа да даде на народа повече и по-качествени обувки, на 19 декември предсрочно завърши годишната си производствена програма.

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ, стискаме с благодарност твърдите десници на работниците, инженерно-техническите кадри, служителите, претворили в дело обещанието по призива и, като ги

Поздравяваме с Новата 1957 година

ги призоваваме на още по-упорита патриотична борба за по-добро качество, повече икономии и по-висока производителност.

Ф-ка „9 СЕПТЕМВРИ“ — Габрово

За предсрочното изпълнение на годишния производствен план на 19 т. м. и обещанието по призива управлението, партийното бюро, профкомитетът и ръководството на ДСНМ

Обявяваме дълбока благодарност

на всички работници, инженерно-технически кадри и служители.

Честитим на колектива Новата 1957 година

и го призоваваме още повече да мобилизира силите си, за да завоюва за благото на Отечеството още по-големи трудови победи в социалистическото строителство.

от пресни и висококачествени бакалски и зеленчукови продукти.

ЧЕСТИТИ

НОВАТА

1957 година

на всички свои работници и служители, на членовете си и многобройните си клиенти

По случай
НОВАТА ГОДИНА във всички магазини на „Наркооп“ трудещите се ще намерят богат избор

СП „Комунален транспорт“ — Габрово

ВНИМАНИЕ!

ВНИМАНИЕ!

Бърз и евтин превоз за из цялата страна само с леките коли на СП „Комунален транспорт“ — Габрово

Справка тел. 25-77, автостанцията на пл. „Г. Димитров“ (срещу Народния театър) — Габрово.

1-1

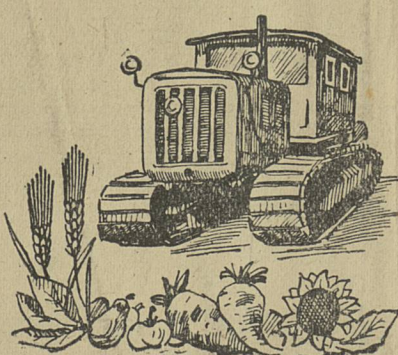
по случай НОВОГОДИШНИТЕ ПРАЗНИЦИ КООПЕРАЦИЯТА ПРИЕМА ПОРЪЧКИ ЗА ИЗРАБОТВАНЕ НА
ТОРТИ, ПАСТИ, БИСКВИТИ,
КОРИ ЗА БАКЛАВА И ДР.

ДЪРЖАВЕН ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН ИНСТИТУТ

Най-смисленият
НОВОГОДИШЕН ПОДАРЪК
за вашите деца и семейство
е една
застраховка „ЖИВОТ“

МТС — КАРАИСЕН, ПАВЛИКЕНСКО

Дирекционният съвет, партийната организация, профорганизацията и ръководството на Димитровския съюз на народната младеж при МТС — Караисен, Павликенско

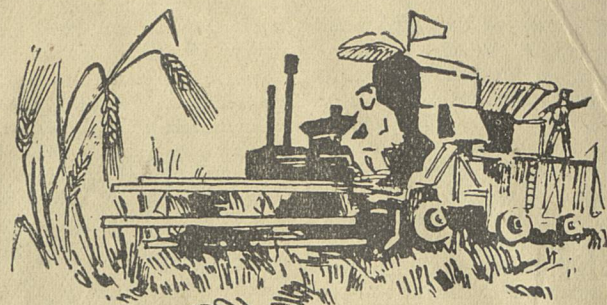
Честитят Новата 1957 година

на механизаторите, кооператорите и ръководителите от района на станцията.

Пожелаваме им през стопанската 1957 година да приберат повече пшеница, царевича, грозде, памук и други продукти от кооперативните блокове.

1-1

МТС — Полски Тръмбеш, Търновско

Дирекционният съвет, партийната организация, профкомитетът и ръководството на Димитровския съюз на народната младеж при МТС в П. Тръмбеш, Търновско

Честитят НОВАТА 1957 година

на механизаторите и кооператорите от района на станцията.

Пожелават им през 1957 година творческа дружна работа, чрез която да осигурят добро натурално и парично възнаграждение на трудодея.

1-1

ГТТ - ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ

Граждани! По случай Новата година предприятието ви ПРЕДЛАГА чрез многобройните си магазини най-разнообразни по количество, качество и асортимент хранителни и промишлени стоки: памучни, вълнени и копринени тъкани, трикотаж, конфекция, домашни потреби, радиоапарати и др. Трудещи се! Вкусът ви ще бъде напълнодоволен, когато посетите магазините ни в Търново.

ДТП НАРОДЕН РЕСТОРАНТ
Търново

Ви предлага:

в своите ресторанти: БАЛКАН, МОСКВА, МЛАДА ГВАРДИЯ в Търново и ресторанта на гара Горна Оряховица: вкусна и питателна храна, екстра скара, аламинутти, салати, десерти и всички видове висококачествени спиртни и безалкохолни напитки. В АПЕРИТИВИТЕ СИ: ГАРА ТРАПЕЗИЦА, „СТАЛИН-ГРАД“, ГАРА ТЪРНОВО и ЛОВНАТА ХИЖА богат избор на студени закуски, мезета и напитки, а също така В СЛАДКАРИЦА „МАЛИНА“ всички видове сладки, кисело мляко, студени закуски, топло прясно мляко, чай, кафе и др.

Служете на ДТП „Народен ресторант“!

Селкооп „ЧУМЕРНА“ в с. Костел, Еленско

Обединява кооперациите в селата Костел, Чакали и Палици

Управителният съвет

на селкоопа

ЧЕСТИТИ

на всички свои членове

на работниците и служителите

и всички клиенти от района

НОВАТА

1957 година

Пожелава им здраве и успех в борбата за МИР и СОЦИАЛИЗЪМ

1-1

Околийски промишлен комбинат в гр. Павликени

Управлението, партийното бюро и местният профкомитет

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 1957 ГОДИНА

на всички свои работници и служители и на многобройните си клиенти в околията.

Изказва се похвала на колективите на керамична ф-ка „Търдина“ в с. Бяла черква, мелницата в с. Стамболово и авторемонтната работилница в града — първенци в изпълнението на плана за 1956 година.

1-1